

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מאי איכא בין שבועה דאורייתא לשבועה דרבנן?												^	מא.		
איכא בינייהו: מיפך שבועה, בדאורייתא לא מפכינן שבועה, בדרבנן מפכינן.												!	◇	מא.	
בדאורייתא נמי מפכינן שבועה	ולמר בר רב אשי דאמר:											♣	◇	מא.	
מאי איכא בין דאורייתא לרבנן?												♣		מא.	
איכא בינייהו: מוחת לנכסיה, בדאורייתא נחתינן לנכסיה, בדרבנן לא נחתינן לנכסיה.												!	◇	מא.	
בדרבנן נמי נחתינן לנכסיה	ולרבי יוסי דאמר:											♣	◇	מא.	
מציות חש"ו - יש בהם גזל מפני דרכי שלום	דתנן: [רבנן]											♣		מא.	
גזל גמור	רבי יוסי:											♣		מא.	
גזל גמור מדבריהם, למאי נפקא מינה? להוציא בדיינין	ואמר רב חסדא:											♣		מא.	
מאי איכא בין דאורייתא לרבנן?												♣		מא.	
איכא בינייהו: שכנגדו חשוד על השבועה, בדאורייתא - שכנגדו חשוד על השבועה אפכינן ליה שבועה ושמו אאיך, בדרבנן - תקנתא היא, ותקנתא לתקנתא לא עבדינן.												!	◇	מא.	
ולרבנן דפליגי עליה דרבי יוסי												♣	◇	מא.	
בדרבנן לא נחתינן לנכסיה	דאמרו: [רבנן]											♣	◇	מא.	
מאי עבדינן ליה?												♣	◇	מא.	
משמתינן ליה.												!	◇	מא.	
האי נקטיה בכובסיה דנשביקיה לגלימיה הוא	רבינא לרב אשי:											♣	◇	מא.	
אלא מאי עבדינן ליה?	[רב אשי]											♣		מא.	
משמתינן ליה עד דמטי זמן נגדיה, ונגדינן ליה ושביקין ליה.	אמר ליה: [רבינא]											!	◇	מא.	
האי מאן דאפיק שטרא על חבריה, ואמר ליה שטרא פרוע הוא, אמרינן ליה: לאו כל כמינך, זיל שלים ואם אמר לשתבע לי, אמרינן ליה: אשתבע ליה.	רב פפא:												♣	◇	מא.
ומה בין זה לפוגם את שטרך?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											♣	◇	מא.	
התם אע"ג דלא טעין איהו - טענינן ליה אגן, הכא אמרינן ליה: זיל שלים ליה, ואי טעין ואמר אשתבע לי, אמרינן ליה: זיל אשתבע ליה	א"ל: [רב אשי]											!	◇	מא.	
ואי צורבא מרבנן הוא - לא משבעינן ליה.	[רב אשי]											♣	◇	מא.	
צורבא מרבנן משלח גלימא דאינשי?	רב יימר לרב אשי:											♣		מא.	
אלא, לא מזדקקין ליה לדיניה.	[רב יימר]											♣	◇	מא.	
מנה לי בידך כו'.													♣	◇	מא.
המלוה את חבירו בעדים - צריך לפרועו בעדים.	רב יהודה אמר רב אסי:												♣	◇	מא.
כי אמריה קמיה דשמואל, אמר לי, יכול לומר לך: פרעתוך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדה"י.	[שמואל]											♣	◇	מא.	
מנה לי בידך, אמר לו: הן, למחר אמר לו: תנהו לי, נתתו לך - פטור	תנן:											♣	◇	מא.	
והא הכא כיון דתבעיה בעדים כמאן דאזופיה בעדים דמי, וקתני: פטור, תיובתא דרב אסי?												♣		מא.	
אנא כי אמרי - היכא דמעיקרא אזופיה בעדים, דלא לדידיה הימניה, הכא הא הימניה.	אמר לך רב אסי:											!	◇	מא:	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
המלוה את חבירו בעדים - אינו צריך לפרוע בעדים, ואם אמר אל תפרעני אלא בעדים - צריך לפרוע בעדים.	רב יוסף מתני הכי, אמר רב יהודה אמר רב אסי:											■	◇
כי אמריה קמיה דשמואל, אמר לי, יכול לומר לו: פרעתך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים.	[שמואל]											■	◇
מנה לי בידך, אמר לו: הן, אמר לו: אל תתנהו לי אלא בפני עדים, למחר אמר לו: תנהו לי, נתתו לך - חייב, מפני שצריך ליתן לו בעדים	תנן:											♣	◇
תיובתא דשמואל												♣	
תנאי היא	אמר לך שמואל:											!	◇
בעדים הלוייתך בעדים פרע לי - או יתן או יביא ראיה שנתן	דחניא: [ת"ק]											■	◇
יכול לומר לו: פרעתך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים.	רבי יהודה בן בתירא:											■	◇
ממאי דבשעת הלואה קאי? דלמא בשעת תביעה קאי, והכי קאמר ליה: לאו בעדים הלוייתך? בעדים היה לך לפרעני, אבל בשעת הלואה - דברי הכל חייב.	פריך רב אדא:											♣	◇
הלכתא: המלוה את חבירו בעדים - צריך לפרוע בעדים	רב פפי משמיה דרבא:											■	◇
המלוה את חבירו בעדים - אין צריך לפרוע בעדים, ואם אמר אל תפרעני אלא בעדים - צריך לפרוע בעדים, ואם אמר לו פרעתך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים - נאמן.	רב פפא משמיה דרבא:											■	◇
(סימן: ראובן' ושמעון' דתנ'ו הלכתא' יופ'י ופר'ע פלוני ופלוני עפצ'י סטרא'י בהימנות'א כבי תרי)													◇
ההוא דא"ל לחבריה: כי פרעתין - פרעין לי באפי ראובן ושמעון, אזל ופרעיה באפי תרי מעלמא													○ ◇
באפי בי תרי אמר ליה, באפי בי תרי פרעיה.	אביי:											■	◇
להכי קאמר רבאפי ראובן ושמעון, כי היכי דלא נדחיה.	אמר ליה רבא:											♣	◇
ההוא דאמר ליה לחבריה: כי פרעת לי - פרעין לי באפי בי תרי דתנו הלכתא, אזל פרעיה בין דייליה לדייליה, אייתניסו הנך זוזי אתא לקמיה דרב נחמן, א"ל: אין, קבולי קבלתינהו מיניה דרך פקדון, ואמינא: ליהוי גבאי פקדון, עד דמתרמו בי תרי דתנו הלכתא ומקיים תנאיה													○ ◇
כיון דקא מודית דודאי שקלתינהו מיניה - פרעון מעליא הוי, אי אמרת לקיימי תנאיה - זיל אייתנהו, דהא אנא ורב ששת דתנינא הלכתא וספרא וספרי ותוספתא וכולא גמרא.	א"ל: [רב נחמן]											■	◇
ההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי מאה זוזי דאוזיפתך, אמר ליה: לא היו דברים מעולם, אזל אייתי סהדי דאוזפיה ופרעיה													○ ◇
מאי נייעבוד? אינהו אמרי אופיה, אינהו אמרי פרעיה.	אביי:											♣	
כל האומר לא לוית, כאומר לא פרעתי דמי.	רבא:											!	◇
ההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי מאה זוזי דמסיקנא בך, א"ל: לא פרעתך בפני פלוני ופלוני? אתו פלוני ופלוני אמר: לא היו דברים מעולם													○ ◇
הווחך כפרן	סבר רב ששת למימר:											■	◇
כל מילתא דלא רמיא עליה דאינש - לאו אדעתיה.	אמר ליה רבא:											■	◇
ההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי שית מאה זוזי דמסיקנא בך, א"ל: ולא פרעתך מאה קבי עפצי דקיימי בשיתא שיתא? א"ל: לאו בארבעה ארבעה הוו קיימי? אתו תרי סהדי ואמרו: אין, בארבעה ארבעה הוו קיימי													○ ◇